

La frase del dia

“La inviolabilitat parlamentària està per sobre dels desitjos de l’Advocacia de l’Estat”

Mireia Boya DIPUTADA DE LA CUP

Tribuna

Pau Miserachs. President del grup d’estudis polítics

Defensa de la democràcia

La democràcia és un ideal polític en què, com deia Einstein explicant la seva visió del món, l’individu ha de ser respectat com a persona. Un règim pot degenerar amb facilitat en un sistema corrupte i opressor quan es perd el sentit de l’ètica i la moral de la responsabilitat pública, no existeix la transparència en la gestió pública i s’amaguen les combinacions del poder per assolir els seus objectius.

EL DESCRÈDIT DE LES DEMOCRÀCIES occidentals d’ahir i d’avui no l’hem de buscar en els errors de l’aplicació dels seus principis, sinó en la poca estabilitat d’un govern que no pot assumir tota la responsabilitat de l’inexcusable protecció de la ciutadania davant la seguretat, la malaltia i les necessitats primàries.

LA BONA MARXA DE TOTA democràcia necessita fonamentalment una cultura ètica, ja que sense l’ètica no es pot lluitar contra els prejudicis i les supersticions, la idolatria dels dirigents i l’egoisme de certes elits econòmiques. La literatura, el teatre, el cinema, la música, els mitjans de comunicació... avui tenen la possibilitat de fer més noble l’existència social de l’individu, fomentar-ne la comprensió i el lliure desenvolupament de la diversitat cultural, obrir el pensament a les persones i impedir la reaparició de l’inquisició del poder.

EN LA NOVA DEMOCRÀCIA a què hem d’aspirar, en què el poble pugui decidir directament o a través de representants elegits lliurament quines lleis l’hauran de governar, els dirigents elegits han de fer honor al compromís polític, no poden cedir als sectarismes dels partits, superar els fracassos polítics del passat, deixant-se de romanticismes, rauxa i radicalismes verbals.

EL POBLE HA DE PODER MANIFESTAR en una sana democràcia el seu rebuig a les obligacions que li imposi l’Estat quan la consciència les consideri injustes. La política no pot desentendre’s de la justícia en el seu sentit veritable, ja que la coacció com a forma de govern és la ruptura amb la consciència de rectitud, com diria Einstein.

EN EL FUTUR, TOTES LES CLASSES socials han de tenir un paper cooperador en la direcció de la societat, de responsabilitat compartida, amb un sindicalisme realment democràtic i autònom, fidel i lleial amb els interessos dels treballadors creant perspectives empresarials.

NO PODRÀ FER-SE LEGÍTIMAMENT una política que prescindeixi del sector social i que no respecti l’interès general. Aquest interès no està subjecte a l’interpretació de les classes dirigents, si-

nó a la del poble en conjunt, ja que la democràcia requereix la generació de pactes socials a més de pactes de poder. Governar sense el poble ha d’esdevenir impossible.

LA NOVA DEMOCRÀCIA haurà de ser a més respectuosa amb la pròpia nacionalitat catalana i la dels altres ciutadans i pobles residents a Catalunya, doncs com deia Josep Armengou exposant les seves idees i pensaments sobre el nacionalisme català, el concepte de Pàtria és únic i indivisible, i no s’amida per la grandària geogràfica o demogràfica ni per la fortuna històrica d’un poble. La futura política no podrà negligir la llibertat de tot el poble, individual i col·lectivament, ja que la llibertat és un sistema de vida que defineix les democràcies.

A MÉS DE LES BARRERES INVISIBLES establertes per les normes conservadores tradicionals, la llengua i el pensament únics, s’han d’obrir i cedir a la mobilitat social i econòmica descoberta per l’occident amb els avenços de la tècnica i les comunicacions, trencant amb el passat classista únicament favorable a les elits econòmiques enriquides amb els conflictes i la seva influència sobre el poder. Només la interculturalitat i la mobilitat lliure establerta per la Unió Europea garanteixen avui el dret dels individus a prosperar i a crear nous motors econòmics, superant la impotència dels aparells de l’Estat i els nacionalismes agressius configurats amb el populisme reaccionari.

EN AQUESTA NOVA DEMOCRÀCIA l’Estat no ha de tenir altra funció que la de garantir la llibertat i l’autonomia del poble, alliberant-lo de tota mena murs imaginaris, desterrar de la política la doctrina de l’immobilisme, la desinformació i els criteris preestablerts que afebleixen la igualtat social.

“La bona marxa de tota democràcia necessita fonamentalment una cultura ètica”

De set en set

Anna Carreras

Fem l’última

Som a les acaballes d’un 2016 convuls i assortit. Les muses s’amaguen de qui les busca i els amics sempre donen un cop de mà. Us podria par-

lar del buit, el res a dir, el més val callar, el tot queda escrit, el potser cal parar. Podríem debatre la teoria de les cordes, però l’espai se’ns escurça. Fóra bo dir el Nadal, sinònim d’apats, regals, torrons i altres obligacions. Em fa mandra. O de vellut i sabates, de vestits i rebaixes. Feixuc. De la proliferació de traduccions del romanès o de la literatura de la sang. De la nova aplicació catòlica que et geolocalitza el capellà més proper per confessar-te, una

Seria curiós saber quants llibres s’han de vendre per poder comprar un capó

demència més d’aquest món de penjats. Podria anunciar *Paradise*, la comèdia que Nico & Sunset (Oriol Vila i Raquel Salvador) estrenen demà al Poliorama. Seria curiós, també, saber quants llibres s’han de vendre per poder comprar un capó. Canviar el “*siente un pobre en su mesa*” per “*siente un escritor en su mesa*”. De Ronaldo no, que diuen que no se’n pot parlar. Però com diu en Guillem, la meua columna i jo som amor i se li fa estrany que parli de cap altra cosa. O sigui que us cantaré *Fes-me la permanent*, el meu últim llibre, publicat pel Cep i la Nansa, l’editorial d’en Quico Mestres. Sense falses modèsties, és un text fet de material sensible, una novel·la de fragments, molècules, gotes de sang i llàgrima a parts iguals. Saiola és l’enamorada més sincera de la seva època. Llegireu un viatge pel pensament d’una dona que escriu cartes al diari al seu inspirador. Poseu-me al tíó, no us fallaré.

Sísif

Jordi Soler

